

FV-16. sz. útmutató

Részletes követelményszintek elhárítás fizikai védelmi funkció megvalósításához

Verzió száma:

2.

2016. február

Kiadta:

Fichtinger Gyula
az OAH főigazgatója
Budapest, 2016

A kiadvány beszerezhető:
Országos Atomenergia Hivatal
Budapest

FŐIGAZGATÓI ELŐSZÓ

Az Országos Atomenergia Hivatal (a továbbiakban: OAH) az atomenergia békés célú alkalmazása területén működő, önálló feladat- és hatáskörrel rendelkező országos illetékességű központi államigazgatási szerv. Az OAH-t a Magyar Köztársaság Kormánya 1990-ben alapította.

Az OAH jogszabályban meghatározott közfeladata, hogy az atomenergia alkalmazásában érdekelt szervektől függetlenül ellássa és összehangolja az atomenergia békés célú, biztonságos és védett alkalmazásával, így a nukleáris és radioaktív hulladék-tároló létesítmények, nukleáris és más radioaktív anyagok biztonságával, nukleárisveszélyhelyzet-kezeléssel, nukleáris védettséggel kapcsolatos hatósági feladatokat, valamint az ezekkel összefüggő tájékoztatási tevékenységet, továbbá javaslatot tegyen az atomenergia alkalmazásával kapcsolatos jogszabályok megalkotására, módosítására és előzetesen véleményezze az atomenergia alkalmazásával összefüggő jogszabályokat.

Az atomenergia alkalmazása hatósági felügyeletének alapvető célkitűzése, hogy az atomenergia békés célú felhasználása semmilyen módon ne okozhasson kárt a személyekben és a környezetben, de a hatóság az indokoltnál nagyobb mértékben ne korlátozza a kockázatokkal járó létesítmények üzemeltetését, illetve tevékenységek folytatását. Az alapvető biztonsági célkitűzés minden létesítményre és tevékenységre, továbbá egy létesítmény vagy sugárforrás élettartamának minden szakaszára érvényes, beleértve létesítmény esetében a tervezést, a telephely-kiválasztást, a létesítést, az üzembe helyezést és az üzemeltetést, valamint a leszerelést, az üzemen kívül helyezést és a bezárást, radioaktív hulladék-tárolók esetén a lezárást követő időszakot, radioaktív anyagok alkalmazása esetén a szóban forgó tevékenységekhez kapcsolódó szállítást és a radioaktív hulladék kezelését, míg ionizáló sugárzást kibocsátó berendezések esetén azok üzemeltetését és karbantartását.

Az OAH a jogszabályi követelmények teljesítésének módját az atomenergia alkalmazóival egyeztetett módon, világos és egyértelmű ajánlásokat tartalmazó útmutatókban fejt ki, azokat az érintettekhez eljuttatja és a társadalom minden tagja számára hozzáférhetővé teszi. Az atomenergia alkalmazásához kapcsolódó nukleáris biztonsági, sugárvédelmi, védettségi és non-proliferációs követelmények teljesítésének módjára vonatkozó útmutatókat az OAH főigazgatója adja ki.

Az útmutatók alkalmazása előtt mindig győződjön meg arról, hogy a legújabb, érvényes kiadást használja-e! Az érvényes útmutatókat az OAH honlapjáról (www.oah.hu) töltheti le.

ELŐSZÓ

A fizikai védelem nemzetközileg elfogadott alapjait a nukleáris anyagok fizikai védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló 1987. évi 8. törvényerejű rendelet, valamint a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség (NAÜ) keretében 1979-ben elfogadott és az 1987. évi 8. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a nukleáris anyagok fizikai védelméről szóló Egyezménynek a NAÜ által szervezett diplomáciai konferencia keretében, 2005. július 8-án aláírt módosítása kihirdetéséről szóló 2008. évi LXII. törvény, valamint a nukleáris terrorcselekmények visszaszorításáról szóló Nemzetközi Egyezmény kihirdetéséről szóló 2007. XX. törvény határozza meg.

A nemzetközi egyezményben vállaltak hazai alkalmazásának legfelső szintjét az 1996. évi CXVI. törvény (a továbbiakban: Atv.) képviseli, amely tartalmazza a nukleáris védelem alapelveit és megteremti a fizikai védelem részletes szabályozásának kereteit.

Az Atv. felhatalmazása alapján kiadott – az atomenergia alkalmazása körében a fizikai védelemről és a kapcsolódó engedélyezési, jelentési és ellenőrzési rendszerről szóló – 190/2011. (IX. 19.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet) tartalmazza a részletes jogszabályi követelményeket.

A jogszabályban meghatározott követelmények teljesítésére az OAH ajánlásokat fogalmazhat meg, amelyeket útmutatók formájában ad ki és az OAH honlapján közzétesz. Jelen útmutató az engedélyesek önkéntes alávetésével érvényesül, nem tartalmaz általánosan kötelező érvényű normákat.

A hatósági felügyeleti tevékenységhez kapcsolódó engedélyezési és ellenőrzési eljárások gyors és akadálymentes lefolytatásának érdekében az OAH az engedélyeseket az útmutatókban foglalt ajánlások minél teljesebb követésére ösztönzi.

Az útmutatókban foglaltaktól eltérő módszerek alkalmazása esetén az OAH az alkalmazott módszer helyességét, megfelelőségét és teljeskörűségét részleteiben vizsgálja, ami hosszabb ügyintézési idővel, külső szakértő igénybevételével és további költségekkel járhat. Ha az engedélyes által választott módszer eltér az útmutató által ajánlottól, az eltérést indokolnia kell.

Az útmutatók felülvizsgálata az OAH által meghatározott időszakonként vagy az engedélyesek javaslatára soron kívül történik.

A fenti szabályozást kiegészítik az engedélyesek, illetve más, a nukleáris energia alkalmazásában közreműködő szervezetek (tervezők, gyártók stb.) belső szabályozási dokumentumai, amelyeket az irányítási rendszerükkel összhangban készítenek.

TARTALOMJEGYZÉK

1. BEVEZETÉS	6
1.1. Az útmutató tárgya és célja	6
1.2. Vonatkozó jogszabályok és előírások	6
2. MEGHATÁROZÁSOK	7
3. AZ ÚTMUTATÓ AJÁNLÁSAI	9
3.1. Általános megfontolások	9
3.2. Belső elhárító erők	10
3.2.1. Követelmények	10
3.2.2. A belső elhárító erők kialakítása és feladatai	10
3.3. Külső elhárító erők	11
3.3.1. Követelmények	11
3.3.2. Külső elhárító erők közreműködése	12
3.4. Elhárító erők együttműködése	12
3.5. Elhárító erők hatékonyságának értékelése	13
3.6. Elhárítási tevékenység végrehajtása szállítás során	13
3.6.1. Követelmények	13
3.6.2. Elhárítási funkció megvalósítása szállítás során	14

1. BEVEZETÉS

1.1. Az útmutató tárgya és célja

Az útmutató ajánlásokat tartalmaz a Rendelet előírásainak teljesítésére.

Jelen útmutató részletesen útmutatást és gyakorlati példát ad a fizikai védelmi rendszer elhárítás funkciójához kapcsolódó követelmények teljesítéséhez, elősegítve az előírt kritériumok teljesülését.

1.2. Vonatkozó jogszabályok és előírások

A nukleáris biztonsági követelmények jogszabályi hátterét az Atv. és a Rendelet biztosítja.

2. MEGHATÁROZÁSOK

Az útmutató az Atv. 2. §-ában, valamint a Rendelet 2. §-ában ismertetett meghatározásokon kívül az alábbi definíciókat tartalmazza.

Behatolás-jelző rendszer:

Olyan elektronikus berendezés, amely képes a felügyelt helyiségekben vagy területeken a behatoló jelenlétének, illetve az oda történő behatolásának vagy kísérletének automatikus érzékelésére, a veszélyhelyzethez kapcsolódó kézi jelzés fogadására és ezek kijelzésére.

Beléptető pont:

Az a hely, ahol a belépést felügyeletét ellátják. A felügyeletet ellátó eszköz lehet ajtó, forgóajtó, forgóvilla, sorompó, stb.

Beléptető rendszer:

Az adott helyre történő beléptetés felügyeletét ellátó rendszer. Működtetése történhet automatikus vagy felügyelt módon.

Biometrikus azonosító:

Olyan eszköz, amely egy adott személy biológiai tulajdonságai (ujjnyomat, kézgeometria, írisz, arc, stb.) alapján végzi el az adott személy azonosítását.

Hatóság:

Az OAH és az Országos Rendőr-főkapitányság.

Minimális (behatolás) jelzőrendszer:

A héjvédelem 3 m-nél alacsonyabban fekvő nyílászárókra terjed ki, csapdaszerű területvédelem kerül kialakításra, tér-, tárgy-, és személyvédelem nincs.

Részleges (behatolás) jelzőrendszer:

Ebben az esetben a héjvédelem teljes körű (a jelzőrendszer felügyeli a védett objektum határoló felületén található összes nyílászáró szerkezetet, portált, valamint a teljeskörű mechanikai-fizikai védelem követelményeit ki nem elégítő falazatokat, födémeket, padozatokat, jelzi az át- és behatolási kísérleteket), a térvédelem csapdaszerű (a jelzőrendszer az objektumban található veszélyeztetett tárgyak, kiemelt térségek megközelítési útvonalait figyeli), illetve riasztás a helyszínen történik (a közvetlen környezetet riasztva).

Teljeskörű (behatolás) jelzőrendszer:

A héjvédelem tekintve a jelzőrendszer felügyeli a védett objektum határoló felületén található összes nyílászáró szerkezetet, portált, valamint a teljeskörű mechanikai-fizikai védelem követelményeit ki nem elégítő falazatokat, földemeket, padozatokat, jelzi az át-, és behatolási kísérleteket. A térvédelem vonatkozásában a jelzőrendszer felügyeli a védett objektum belső terét, jelez mindennemű illetéktelen emberi mozgást, valamint legalább csapdaszerűen figyeli a megközelítési útvonalakat. A tárgyvédelem esetében a jelzőrendszer felügyeli az összes veszélyeztetett tárgyat. A személyvédelemben a jelzőrendszer folyamatosan biztosítja az összes veszélyeztetett személy számára a támadásjelzés lehetőségét, továbbá a jelzőrendszer által kiadott riasztásjelzés a helyszíni riasztás mellett közvetlenül értesíti az objektum őrzését, védelmét biztosító állományt.

3. AZ ÚTMUTATÓ AJÁNLÁSAI

3.1. Általános megfontolások

Fizikai védelmi szempontból az elhárítási tevékenység alapvető célja, hogy az elhárító erők a riasztás fogadása után felkészüljenek, és a helyszínre érkezve feltartóztassák, majd semlegesítsék az elkövetőket, megakadályozva a rosszindulatú cselekmény elkövetését, illetve mérsékeljék annak lehetséges következményeit. Ide tartoznak azok az élőerős tevékenységek, melyek az elkövető feltartóztatását vagy elfogását szolgálják azért, hogy ne juthasson a forráshoz, illetve ne rongálhassa meg vagy távolíthassa el azt.

A Rendelet 12. §-a meghatározza, hogy

„(2) Az elhárítás során az elkövető feltartóztatását és semlegesítését, valamint a jogtalan eltulajdonítás, illetve szabotázs megakadályozását:

- a) a helyszíni őrszemélyzet,*
- b) a fegyveres biztonsági őrség,*
- c) a rendőrség, és*
- d) a kivonuló szolgálat*

megfelelő együttműködésével kell megvalósítani a 2. és a 3. mellékletben meghatározott módon.

(3) Az elhárítás funkció megvalósítása során biztosítani kell:

- a) a beavatkozáshoz szükséges rövid időt,*
- b) az elhárító erők elhárításhoz szükséges számát, és*
- c) az elhárító erők elhárításhoz szükséges képességeit.*

A Rendelet 21. §-a rendelkezik arról, hogy az elhárító erők reagáló képességét a kötelezettnek folyamatosan fenn kell tartania, és időszakosan ellenőriznie kell az alábbiak szerint:

(2) A fizikai védelmi funkciók működőképességéről, az elhárító erők képességeinek megfelelőségéről a kötelezett évente végrehajtott fizikai védelmi gyakorlaton győződik meg.”

Az elhárítási tevékenység a detektálás és a riasztás kiértékelése után kezdődik, ezért nagy jelentősége van annak, hogy a kötelezett gondoskodjon a fizikai védelmi terven belül megfelelő szintű elhárítási terv

és az annak végrehajtásához szükséges elhárító erők rendelkezésre állásáról.

A Rendelet 32. § (9) bekezdése a helyi sajátosságok alapján lehetőséget biztosít a Rendelet 2.3. és 6. mellékletének előírásaitól történő esetleges eltérések engedélyezésére, de ebben az esetben, a Hatóság ellenőrzi, hogy az eltérés engedélyezése esetén is teljesülnek a Rendelet 6-30. §-ban foglalt követelmények. A fizikai védelmi rendszer felépítésére és üzemeltetésére az OAH Útmutatók formájában ajánlásokat tesz, amelyek a honlapján elérhetők (www.oah.hu). Amennyiben a kötelezett a 32. § (1) bekezdés a)-c) pontja szerinti engedély iránti kérelmét az Útmutatókban foglaltak szerint terjeszti elő, és ha a fizikai védelemmel összefüggő tevékenységét az Útmutatókban szereplőknek megfelelően végzi, akkor a Hatóság a választott módszert megfelelőnek tekinti a Rendelet 32/B. § (2) -nek megfelelően. Az eltérő alkalmazandó módszerek és eljárások teljeskörűségét, megfelelőségét és helyességét a Hatóság részleteiben is meg fogja vizsgálni.

A jogszabályi előírás alapján az elhárítást végző erők lehetnek belső és külső elhárító erők.

3.2. Belső elhárító erők

3.2.1. Követelmények

A Rendelet 2. számú mellékletének IV. fejezetében előírja, hogy

A-szintű védelem esetén az elhárítást a független behatolási útvonalak számával legalább azonos számú belső elhárító erők és 5 percen belül kivonuló külső elhárító erők végzik, továbbá a belső elhárító erők járőrözést végeznek, és napi 24 órás őrszolgálatot biztosítanak.

B-szintű védelem esetén az elhárítást a független behatolási útvonalak számával arányos számú belső elhárító erők és 10 percen belül kivonuló külső elhárító erők végzik, továbbá a belső elhárító erők járőrözést végeznek, és napi 24 órás őrszolgálatot biztosítanak.

C-szintű védelem esetén az elhárítást helyszíni őrszemélyzet vagy 15 percen belül kivonuló külső elhárító erők végzik.

D-szintű védelem esetén az elhárítást külső vagy belső elhárító erők végzik.

3.2.2. A belső elhárító erők kialakítása és feladatai

A belső elhárító erőket alapvetően a helyszíni őrszemélyzet, illetve a fegyveres biztonsági őrseg alkotja. A megfelelő válaszingézkedési képességekkel rendelkező belső elhárító erők létrehozását a Rendeletben

Részletes követelményszintek elhárítás fizikai védelmi funkció megvalósításához

előírt követelményeknek megfelelően kell biztosítani. A belső elhárító erők nagysága és az elhárításhoz szükséges eszközeinek mennyisége a védendő anyag FV-1 sz. útmutató szerinti kategóriába sorolása és a Rendelet szerinti védelmi szintbe történő besorolása alapján határozható meg.

Az elhárítási funkció megfelelő hatékonyságú biztosításához szükséges helyszíni őrszemélyzetet állhat a kötelezett saját szervezetéhez tartozó egységből, de lehetséges igénybe venni külső civil biztonsági szolgálat vagyongvédelmi szolgáltatását is. A belső elhárító erő helyszíni őrszemélyzetét a kötelezettől eltérő szervezet is működtetheti, megfelelő szerződéses garanciák biztosítása mellett, azonban a Rendeletben előírt elhárítási funkció meglétének biztosításért ekkor is alapvetően a kötelezett a felelős.

A Rendelet 2. mellékletében meghatározott kötelezettségek alapján az A- és B-szintű védelem esetén a belső elhárító erőknek az elhárítás funkció megvalósításához 24 órás őrszolgálatot kell biztosítaniuk a létesítmény területén és gondoskodni kell megfelelő járőrözési tevékenység végrehajtásáról is.

A C-szintű védelem esetén nem előírás a folyamatos őrszolgálat működtetése, illetve a járőrözési tevékenység megvalósítása.

D-szintű védelem esetén az elhárítási funkció alapvetően a külső elhárító erők biztosításával is megvalósítható.

Természetesen a kialakítandó belső erő nagysága függ a telephely nagyságától, az őrszemélyzet elhelyezésétől, a védendő anyagtól való távolságától. A Rendelet azonban A-szintű védelem esetén minimum követelményként határozza meg, hogy a lehetséges behatolási útvonalak számával megegyező belső elhárító erő rendelkezésre állásáról kell gondoskodni. Ennek meghatározásához vizsgálni kell a védendő anyag elérésének lehetséges útvonalait. B-szintű védelem esetén a belső védelmi erőknek arányosnak kell lenniük a lehetséges behatolási útvonalak számával.

3.3. Külső elhárító erők

3.3.1. Követelmények

A Rendelet 2. számú mellékletének IV. fejezetében előírja, hogy

A-szintű védelem esetén az elhárítást a független behatolási útvonalak számával legalább azonos számú belső elhárító erők és 5 percen belül

kivonuló külső elhárító erők **végzik**, továbbá a belső elhárító erők járőrözést végeznek, és napi 24 órás őrszolgálatot biztosítanak.

B-szintű védelem esetén az elhárítást a független behatolási útvonalak számával arányos számú belső elhárító erők és 10 percen belül kivonuló külső elhárító erők **végzik**, továbbá a belső elhárító erők járőrözést végeznek, és napi 24 órás őrszolgálatot biztosítanak.

C-szintű védelem esetén az elhárítást helyszíni őrszemélyzet vagy 15 percen belül kivonuló külső elhárító erők **végzik**.

D-szintű védelem esetén az elhárítást külső vagy belső elhárító erők végzik.

3.3.2. Külső elhárító erők közreműködése

A külső elhárító erőket a rendőrség, illetve a kivonuló szolgálat alkotja. A külső elhárító erők alapvető feladata, hogy a helyszíni őrszemélyzettől vagy a detektáló eszközöktől kapott riasztást követően mielőbb a helyszínre érkezzenek a helyszíni őrszemélyzet elhárítási funkcióinak támogatására. A megfelelő elhárítási képességekkel rendelkező külső elhárító erők rendelkezésre állását olyan feltételekkel kell biztosítani, hogy teljesüljenek ezen útmutató 3.2.1. pontjában a Rendelet ben által előírt követelmények.

A C- és D-szintű védelem esetén a kivonuló szolgálat funkcióját a kötelezett saját, szervezetén belül kialakított ügyeleti és értesítési rendszer kialakításával is biztosíthatja.

A rendőrség külső elhárító erőként történő riasztása alapvetően akkor indokolt, ha a védendő anyagot ért támadás olyan jellegű és mértékű, mely egyértelműen bűncselekmény elkövetésére utal és annak elhárítása a vagyonvédelmi tevékenység kereteit túllépi. A rendőrség külső reagáló erőként történő bevonása a vagyonvédelmi tevékenységhez kapcsolódó keretek között szerződéses jogviszonnyal biztosítható.

3.4. Elhárító erők együttműködése

A kötelezett megfelelő szerződések megkötésével köteles biztosítani, hogy a helyszíni őrszemélyzet tevékenységét támogató külső védelmi erők a riasztást követően Rendeletben előírt normaidőn belül a riasztás helyszínére kiérkezzenek. A belső és külső elhárító erők közötti értesítés és kapcsolattartás érdekében megfelelő kommunikációs csatornákat kell biztosítani.

A külső erők riasztása történhet közvetett, illetve közvetlen módon. A közvetett riasztás telekommunikációs csatornák kialakításával, a riasztási rendszerek külső felügyeletét ellátó szervezetekkel megkötött szerződések

létesítésével valósítható meg. A közvetlen riasztás történhet pánikriasztási funkció alkalmazásával.

A védendő anyagot, vagy létesítményt potenciálisan érhető fenyegetések esetére – a rosszindulatú cselekmények különböző eseteire vonatkozóan – az elhárítás végrehajtásához előre meghatározott eljárásrendeket kell kidolgozni, olyan intézkedési tervet kell készíteni, mely meghatározza a lehetséges események körét, beleértve a fizikai védelmi rendszer nem megfelelő technikai működését okozó eseményeket is, továbbá a szükséges intézkedések és beavatkozások eljárásrendjét. Fontos része ezen intézkedési tervnek az együttműködő elhárító erők közötti értesítési, illetve kapcsolattartási rend kidolgozása, az elhárításban résztvevő konkrét személyek és azok elérhetőségeinek megjelölése. Gondoskodni kell arról, hogy az elhárításban érintett valamennyi személy pontosan ismerje feladatát és rendkívüli esemény esetén haladéktalanul végrehajtsa mindazon intézkedéseket, melyek az elhárítási funkció eredményes végrehajtásához szükségesek.

3.5. Elhárító erők hatékonyságának értékelése

A kötelezettnek az elhárítási funkció hatékonyságát folyamatosan fenn kell tartania, és időszakosan ellenőriznie kell. Létesítmények esetén az elhárító erők elhárítási képességeinek megfelelőségéről a kötelezettnek évente legalább egy alkalommal végrehajtott fizikai védelmi gyakorlaton kell meggyőződnie. Ez a gyakorlat lehet előre bejelentett, illetve előzetes bejelentés nélküli.

A végrehajtott gyakorlat akkor minősül sikeresnek, ha az elkövetőt a védendő anyaghoz, vagy szabotázs esetén annak célját képező céltárgyhoz történő hozzájutást megelőzően az elhárító erők feltartóztatják, az anyag jogtalan eltulajdonítását megakadályozzák, illetve a szabotázs cselekmény végrehajtását megghiúsítják.

A végrehajtott gyakorlatokat és azok értékelését javasolt dokumentálni, a gyakorlat során szerzett pozitív és esetlegesen negatív tapasztalatok rögzítésével.

3.6. Elhárítási tevékenység végrehajtása szállítás során

3.6.1. Követelmények

A Rendelet 3. számú mellékletének IV. fejezetében előírja, hogy

Részletes követelményszintek elhárítás fizikai védelmi funkció megvalósításához

„70. A-szintű fizikai védelem esetében a tervezett és alternatív útvonalakat, valamint a szállítás közbeni megállókat úgy kell megtervezni, hogy az elhárítást 5 percen belül a kísérő személyzettel és a további kivonuló külső elhárító erőkkel meg lehessen valósítani.

71. B-szintű fizikai védelem esetében a tervezett és alternatív útvonalakat, valamint a szállítás közbeni megállókat úgy kell megtervezni, hogy az elhárítást 10 percen belül a kísérő személyzettel és a további kivonuló külső elhárító erőkkel meg lehessen valósítani.

72. C-szintű fizikai védelem esetében a tervezett és alternatív útvonalakat, valamint a szállítás közbeni megállókat úgy kell megtervezni, hogy az elhárítást 15 percen belül a kísérő személyzettel és a további kivonuló külső elhárító erőkkel meg lehessen valósítani.

73. D-szintű fizikai védelem esetében a tervezett és alternatív útvonalakat, valamint a szállítás közbeni megállókat úgy kell megtervezni, hogy az elhárítást a kísérő személyzettel és a további kivonuló külső elhárító erőkkel meg lehessen valósítani.”

3.6.2. Elhárítási funkció megvalósítása szállítás során

A közterületen végzett szállítás esetén az elhárítási funkció megvalósítására a jogszabály explicit követelményeket ír elő. Ezeket a követelményeket a közterületen szállítandó nukleáris anyag, radioaktív anyag, illetve radioaktív hulladék kategóriája határozza meg. Az előírt védelmi szinten teljesítendő elhárítási tevékenységek alapja a fokozatos megközelítés elve.

Szállítás esetén nehezítő körülményt nem csak az jelenthet, hogy a nukleáris vagy más radioaktív anyag mozgásban van, hanem az egyes szállítási módok (közúti, vasúti, belvízi, illetve légi) specifikus tulajdonságai is megnehezíthetik a fizikai védelmi funkciók teljesülését (pl.: B-szintű védelmet igénylő folyami szállítás esetén alternatív útvonal biztosítása).

Mindamellet, hogy a jogszabályban előírt feltételeket kell teljesíteni az elhárítás tervezése és megvalósítása során, a főbb elvárások a következők:

Az elhárítás megvalósítása elsődlegesen a szállításban résztvevő személy(ek) feladata és kötelezettsége, nem tekinthető a rendőrség hivatali kötelezettségének. Mindemellet szükség esetén a rendőrség vagy más hatóság is bevonásra kerülhet.

A szállítmányhoz szükség esetén – a szállítandó anyag függvényében – kíséretet lehet szervezni (felvezető gépjármű/ kísérő gépjármű/ fegyveres

Részletes követelményszintek elhárítás fizikai védelmi funkció megvalósításához

kíséret), ilyen esetben a kíséretet biztosítóval kötött érvényes megállapodás másolatát csatolni kell a jóváhagyásra benyújtott fizikai védelmi tervhez.

Amennyiben a szállítást végző a szállítás során kíséretet alkalmaz, akkor a konvojnak kötött sorrendben kell haladnia és a kísérőnek szállítmány vizuális felügyeletét folyamatosan biztosítani kell.

Amennyiben a szállítmány nem igényel közvetlen kíséretet, megoldást jelenthet egy vagyonvédelmi céggel kötött szerződés (akik szükség esetén, mint külső elhárító erő) segítik az elhárítás megvalósulását (az elhárításra vonatkozó időkorlátnak ebben az esetben is teljesülnie kell).

A szállítást lebonyolítónak az útvonal tervezése során számításba kell vennie, hogy csak olyan útvonalon és csak olyan időszakban végezze a tevékenységet, hogy az előírt elhárítási funkciót maradéktalanul teljesíteni tudja.

Ajánlott megoldás, hogy amennyiben a szállítójárműben egyszerre többen utaznak, akkor a személyzet egy tagja mindig a gépjárműben marad, így a szállítmány felügyelete folyamatos és szükség esetén az elhárítási tevékenység azonnal megkezdhető.

A fizikai védelemért felelős személynek kötelessége időszakosan meggyőződni arról, hogy a szállításban résztvevők tisztában vannak a kötelességeikkel és az elhárítást valóban meg tudják valósítani.

A szállítást érő rendkívüli esemény sikeres elhárításához fontos, hogy az együttműködő elhárító erők között folyamatos és védett kommunikáció valósuljon meg, az információk cseréje és a szükséges intézkedések végrehajtása céljából. A kommunikáció elmaradása jelzés értékkel bírhat, veszélyhelyzetre utalhat.